

Румянцевъ усвои Хотинъ, а Потемкинъ са вмъкна въ Очаковъ. Австрийцитъ имахъ по-малки сполуки. Тъ са охотахъ да усвоятъ Бѣлградъ, нъ не сполучихъ. Великий Везиръ ги отпъди и усвои нѣколко градове въ Унгарія. Самъ императоръ Иосифъ щѣше да падне въ рѣцѣтъ на Турцитъ.

Малко врѣме подиръ тѣзи случки Абдулъ-Хамидъ умрѣ (1789) и сынѣтъ на Мустафа Зй, Селимъ, наслѣди прѣстола. Народътъ шосрѣщна въцаряванѣто на младия Селима съ голѣма радость, защото чакаше отъ неговото въспитанѣе голѣмы заслуги за Държавата.

СЕЛИМЪ 3^{ий}.

28^{ий} Султанъ (царува 19 години).

СТЪДЪРЖАНЪЕ: *Първѣтъ дѣла на Селима Зй. — Конференци въ Фокшанъ. — Разбиванѣ на Турцитъ при Римицѣ. Сюзъ съ Англія и Прусія. — Свищовскій миръ. — Паданѣ на Исмаилъ. — Яшкый договоръ. — Отношенія на Френската Република къмъ Портата. — Начало на войската Низамъ. — Бонапартовъ походъ въ Египетъ. — Хати-Шерифъ за Низамъ-Джесидѣ. — Кара-Георгій въ Сърбія. — Встанѣе въ Албанія. — Аали-паша Яненскый. — Портата припознава Наполеона за царъ. — Прѣкъсванѣ на пріятелствата съ Русія и Англія. — Погубванѣ на турската флота. — Англійската флота въ Мряморно-Море. — Турцитъ нападатъ на руската флота. — Англійскый походъ въ Египетъ. — Мехмедъ-Аали паша. — Възбунтуванѣ на войската — Ямацитъ. — Свалянѣ на Селима Зй.*

За царуванѣето на Селима са правихъ всякаквы благополучны прѣдсказванія; народътъ вѣрваше че то ще бѣде едно отъ най-славнытъ на Турската Исторія. И наистиннѣ